

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ 1320/30.1.2015

ΘΕΜΑ

Σύλλογος ζητά να μάθει αν υπάρχει δυνατότητα να ορίσει ένα ετήσιο χρηματικό ποσό για κάθε ιατρό μέλος άλλου Ιατρικού Συλλόγου, ο οποίος επιθυμεί να λειτουργήσει δεύτερο ιατρείο-υποκατάστημα στο Νομό τους.

ΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Επί του ερωτήματος αυτού έχουμε την τιμή να γνωμοδοτήσουμε ως εξής:

Σύμφωνα με άρθρα 1, 2, 3 Ν. 3919/2011 (ΦΕΚ Α' 32) ορίζονται τα εξής:

«Άρθρο 1

1. Για την πρόσβαση σε επαγγέλματα και την άσκησή τους ισχύει η αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας (άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος).

2. Οι διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας που αφορούν στην πρόσβαση και την άσκηση επαγγελμάτων επιβάλλεται να ερμηνεύονται σε αρμονία προς την αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας και της προστασίας του ανταγωνισμού. Διατάξεις νόμων, κανονιστικές πράξεις και ερμηνευτικές εγκύκλιοι που αντιβαίνουν στα προβλεπόμενα στα άρθρα 2 και 3 του νόμου αυτού καταργούνται.

3. Οι διατάξεις του κεφαλαίου Α' του παρόντος νόμου έχουν εφαρμογή στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων και κάθε μη μισθωτής οικονομικής δραστηριότητας που παρέχεται κατά κανόνα έναντι αμοιβής.

4. Οι διατάξεις του κεφαλαίου Α' του παρόντος νόμου δεν εφαρμόζονται στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) αν είναι αντίθετες με διάταξη του ενωσιακού δικαίου που ρυθμίζει τις ειδικές πτυχές της πρόσβασης και της άσκησης δραστηριότητας παροχής υπηρεσιών σε ειδικούς τομείς ή ειδικά επαγγέλματα και β) στις υπηρεσίες γενικού συμφέροντος και γενικού οικονομικού συμφέροντος.

[ΣΗΜ. Το εντός εδάφιο β' της παρ. 2 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 16 του άρθρου 4 του Ν. 4038/2012 (ΦΕΚ Α' 14/2.2.2012)].

[ΣΗΜ. Οι παράγραφοι 3 και 4 τίθενται όπως προστέθηκαν με την υποπαράγραφο Ε.1 της παρ. Ε του άρθρου πρώτου του Ν. 4152/2013 (ΦΕΚ Α' 107/9.5.2013)].

Άρθρο 2

1. Οι προβλεπόμενοι στην ισχύουσα νομοθεσία περιορισμοί που αφορούν στην πρόσβαση και την άσκηση επαγγελμάτων, πέραν εκείνων των επαγγελμάτων για τα οποία διαλαμβάνεται ρύθμιση στο κεφάλαιο Β' του παρόντος, καταργούνται μετά την πάροδο τεσσάρων (4) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος.

2. Ως περιορισμοί, κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου, νοούνται οι εξής: α) Η ύπαρξη, δυνάμει προβλέψεως νόμου, περιορισμένου αριθμού προσώπων τα οποία δικαιούνται να ασκήσουν το επάγγελμα σε όλη την επικράτεια ή σε ορισμένο γεωγραφικό διαμέρισμα, είτε ο αριθμός αυτός ορίζεται ευθέως είτε προσδιορίζεται εμμέσως βάσει πληθυσμιακών ή άλλων κριτηρίων και χορήγηση διοικητικής αδειάς για την άσκηση του επαγγέλματος μόνο προς συμπλήρωση του αριθμού τούτου. β) Η εξάρτηση της χορηγήσεως διοικητικής αδειάς για την άσκηση επαγγέλματος από την εκτίμηση της διοικητικής αρχής ως προς την ύπαρξη πραγματικής ανάγκης προς τούτο, που θεωρείται συντρέχουσα όταν η προσφορά υπηρεσιών εκ μέρους των προσώπων που έχουν ήδη αδειοδοτηθεί για την άσκηση του επαγγέλματος δεν είναι ικανοποιητική για το κοινωνικό σύνολο, είτε καθ' όλη την επικράτεια είτε σε ορισμένο γεωγραφικό διαμέρισμα, εν όψει αφ' ενός του αριθμού των προσώπων που ασκούν το επάγγελμα και αφ' ετέρου των προς ικανοποίηση αναγκών του κοινωνικού συνόλου, ως αποδέκτη των υπηρεσιών αυτών. γ) Η απαγόρευση για ένα πρόσωπο της ασκήσεως επαγγέλματος έξω από ορισμένο γεωγραφικό διαμέρισμα, εντός του οποίου και μόνο είναι αυτή επιτρεπτή. δ) Η επιβολή της υπάρξεως ελάχιστων αποστάσεων μεταξύ των εγκαταστάσεων προσώπων που ασκούν το επάγγελμα. ε) Η απαγόρευση για ένα πρόσωπο της δημιουργίας περισσότερων εγκαταστάσεων ή επαγγελματικής δραστηριοποίησεως σε περισσότερες εγκαταστάσεις, σε ένα ή περισσότερα γεωγραφικά διαμερίσματα. στ) Η πρόβλεψη αποκλειστικής δυνατότητας ή

απαγόρευσης διάθεσης είδους αγαθών από ορισμένη κατηγορία επαγγελματιών εγκαταστάσεων. ζ) Η επιβολή της ασκήσεως επαγγέλματος ή η απαγόρευση της ασκήσεώς του υπό ορισμένη ή ορισμένες εταιρικές μορφές ή ο αποκλεισμός της ασκήσεώς του υπό εταιρική μορφή, επιτρεπομένης μόνο της ατομικής ασκήσεως αυτού. η) Η επιβολή περιορισμών σχετιζομένων με τη συμμετοχή στη σύνθεση του μετοχικού ή εταιρικού κεφαλαίου, συναπτομένων προς την ύπαρξη ή την έλλειψη ορισμένης επαγγελματικής ιδιότητας. θ) Η επιβολή υποχρεωτικών κατώτατων τιμών ή αμοιβών για τη διάθεση αγαθών ή την προσφορά υπηρεσιών, είτε αυτές ορίζονται ευθέως είτε προσδιορίζονται εμμέσως με την εφαρμογή συντελεστή κέρδους ή με άλλο ποσοστιαίο υπολογισμό. ι) Η επιβολή υποχρέωσης στον ασκούντα το επάγγελμα να προσφέρει μαζί με τη δική του υπηρεσία, άλλες συγκεκριμένες υπηρεσίες.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου εντός τεσσάρων (4) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, μπορεί να αρθθούν και άλλοι περιορισμοί πέραν εκείνων που ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο.

4. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Ανταγωνισμού, είναι δυνατή η θέσπιση παρεκκλίσεως σε σχέση προς ορισμένο επάγγελμα από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου και της παραγράφου 1 του άρθρου 3, εάν: I. Με τον περιορισμό αυτόν επιδιώκεται η εξυπηρέτηση επιτακτικού λόγου δημοσίου συμφέροντος και II. Ο περιορισμός αυτός είναι πρόσφορο και αναγκαίο μέσο για την εξυπηρέτησή του και, από απόψεως εντάσεως της επεμβάσεως στη σφαίρα της οικονομικής ελευθερίας, τελεί σε εύλογη αναλογία προς τη σπουδαιότητα του επιδιωκόμενου να εξυπηρετηθεί επιτακτικού λόγου δημοσίου συμφέροντος, και III. Ο περιορισμός αυτός δεν εισάγει άμεσα ή έμμεσα διακρίσεις ανάλογα με την ιθαγένεια ή όσον αφορά τις επιχειρήσεις ανάλογα με την έδρα τους.

[ΣΗΜ. Στην παρ. 21 του άρθρου 66 του Ν. 3984/2011 (ΦΕΚ Α' 150/27.6.2011) ορίζεται ότι οι προβλεπόμενες από τα άρθρα 2 και 3 του Ν. 3919/2011 (Α' 32) προθεσμίες παρατείνονται μέχρι 15.9.2011 για τα επαγγέλματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης].

[ΣΗΜ. Το εδάφιο α' της παρ. 4 του παρόντος τίθεται όπως αντικαταστάθηκε, με την υποπαρ. Ε.2 της παρ. Ε του άρθρου πρώτου του Ν. 4152/2013 (ΦΕΚ Α' 107/9.5.2013)].

Άρθρο 3

1. Η απαίτηση προηγούμενης διοικητικής άδειας για την άσκηση επαγγέλματος, πέραν εκείνων για τα οποία διαλαμβάνεται ρύθμιση στο Κεφάλαιο Β' του παρόντος, όταν η χορήγηση της άδειας αυτής συναρτάται προς την, αντικειμενικώς διαπιστούμενη κατά δεσμία αρμοδιότητα, συνδρομή νόμιμων προϋποθέσεων, παύει να ισχύει μετά πάροδο τεσσάρων (4) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος. Από το χρονικό εκείνο σημείο και με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο επόμενο εδάφιο, το επάγγελμα ασκείται ελευθέρως μετά πάροδο τριμήνου από την αναγγελία ενάρξεως ασκήσεώς του, συνοδευόμενη από τα νόμιμα δικαιολογητικά για την πιστοποίηση της συνδρομής των νόμιμων προϋποθέσεων, στην κατά τις ισχύουσες στο χρονικό εκείνο σημείο διατάξεις αρμόδια προς αδειοδότηση διοικητική αρχή. Η αρχή αυτή δύναται, εντός τριών (3) μηνών από τη λήψη της αναγγελίας, να απαγορεύσει την άσκηση του επαγγέλματος, στην περίπτωση που δεν συγκεντρώνονται οι νόμιμες προϋποθέσεις προς τούτο ή δεν προκύπτει η συνδρομή τους από τα υποβληθέντα στοιχεία. Έννομες συνέπειες που προβλέπονται στο νόμο επερχόμενες ή επιβαλλόμενες με διοικητική πράξη ή δικαστική απόφαση, στην περίπτωση ασκήσεως επαγγέλματος χωρίς τη λήψη της απαιτούμενης προς τούτο διοικητικής άδειας, νοούνται μετά πάροδο τεσσάρων (4) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος, συναπτόμενες προς την έναρξη ασκήσεως επαγγέλματος χωρίς προηγούμενη αναγγελία περί τούτου στην αρμόδια διοικητική αρχή και επακόλουθη αναμονή επί τρίμηνο, καθώς και προς την άσκηση του επαγγέλματος παρά τη διατύπωση προς τούτο απαγορεύσεως από την αρμόδια διοικητική αρχή.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών εντός τεσσάρων (4) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, είναι δυνατή η θέσπιση εξαιρέσεως ως προς ορισμένο επάγγελμα από τη διάταξη της προηγούμενης παραγράφου, αν η διατήρηση του νομικού καθεστώτος της προηγούμενης διοικητικής άδειας επιβάλλεται από επιτακτικούς λόγους

δημοσίου συμφέροντος και με την επιφύλαξη της αρχής της αναλογικότητας.

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δεν εφαρμόζονται σε συστήματα χορήγησης άδειας που επιβάλλονται ή επιτρέπονται από κοινοτικούς κανονισμούς ή από κοινοτικές οδηγίες, όπως αυτές ενσωματώθηκαν στο ελληνικό δίκαιο.

[ΣΗΜ. Στην παρ. 21 του άρθρου 66 του Ν. 3984/2011 (ΦΕΚ Α 150/27.6.2011) ορίζεται ότι οι προβλεπόμενες από τα άρθρα 2 και 3 του Ν. 3919/2011 (Α' 32) προθεσμίες παρατείνονται μέχρι 15.9.2011 για τα επαγγέλματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης].

[ΣΗΜ. Η παρ. 3 του παρόντος τίθεται όπως προστέθηκε με την υποπαρ. Ε.3 της παρ. Ε του άρθρου πρώτου του Ν. 4152/2013 (ΦΕΚ Α' 107/9.5.2013)].

[ΣΗΜ. Η προθεσμία τεσσάρων (4) μηνών που ορίζεται στην παράγραφο 1 του παρόντος αρχίζει από την έναρξη ισχύος του Ν. 4152/2013 (ΦΕΚ Α' 107/9.5.2013), σύμφωνα με την περ. 1 της υποπαρ. Ε.4 της παρ. Ε του άρθρου πρώτου του Ν. 4152/2013 (ΦΕΚ Α' 107/9.5.2013)]».

Σε αντιπαράθεση, σύμφωνα με άρθρο 7 Ν. 3418/2005 (ΦΕΚ Α' 287/28.11.2005), Κώδικας Ιατρικής Δεοντολογίας, ορίζονται τα εξής:

«1. Ο ιατρός ασκεί τα καθήκοντά του στην περιφέρεια του ιατρικού συλλόγου στον οποίο έχει εγγραφεί και στη διεύθυνση που έχει δηλώσει. Απαγορεύεται στον ιατρό να διατηρεί περισσότερα του ενός ιατρεία ή εργαστήρια είτε ατομικά είτε σε συνεργασία με άλλον συνάδελφό του ή με τη μορφή ιατρικής εταιρείας.

2. Επιτρέπεται η προσφορά ιατρικών υπηρεσιών στην περιφέρεια άλλου ιατρικού συλλόγου, όταν υπάρχει άμεσος κίνδυνος της ζωής ή της υγείας ασθενή ή όταν ο ιατρός καλείται να συμμετάσχει σε ιατρικό συμβούλιο, μετά από πρόσκληση του θεράποντος ιατρού ή του ίδιου του ασθενή ή, σε περίπτωση αδυναμίας αυτού, των οικείων του, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 22.

3. Απαγορεύεται η πλανοδιακή άσκηση της ιατρικής. Επιτρέπονται οι τακτικές επισκέψεις για την παροχή ιατρικής συνδρομής μετά από άδεια του διοικητικού συμβουλίου του κατά τόπο αρμόδιου ιατρικού συλλόγου.

4. Επιτρέπεται η παροχή ιατρικής φροντίδας ή η συγκέντρωση επιστημονικών στοιχείων, καθώς και η υλοποίηση προγραμμάτων προληπτικής ιατρικής ή άλλων προγραμμάτων κοινωνικού ή φιλανθρωπικού χαρακτήρα από ιατρικούς ή άλλους φορείς του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα, μετά από έγγραφη έγκριση του οικείου τοπικού ιατρικού συλλόγου, στην οποία ορίζεται ο χώρος, ο χρόνος και ο τρόπος παροχής αυτών των υπηρεσιών.

5. Επιτρέπεται η προσφορά ιατρικών υπηρεσιών από ιατρούς με την ειδικότητα της Ιατρικής της Εργασίας, στην περιφέρεια άλλων ιατρικών συλλόγων χωρίς άδεια των συλλόγων αυτών.

[ΣΗΜ. Η παράγραφος 5 προστέθηκε με την παράγραφο 1 άρθρου 29 Ν. 3996/2011, ΦΕΚ Α 170/5.8.2011]».

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Β.Δ. 11.10/7.11.1957 (ΦΕΚ Α' 225/7.11.1957) Περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και κωδικοποιήσεως των περί Ιατρικών Συλλόγων και των Πειθαρχικών Συμβουλίων διατάξεων του Α.Ν. 1565/1939:

«Άρθρον 3

1. Μέλη του Ι.Σ. είναι υποχρεωτικώς πάντες οι εν τη περιφερεία αυτού επαγγελματικώς εγκατεστημένοι ιατροί και καθ' οιονδήποτε τρόπον ασκούντες το επάγγελμα κατά την έννοιαν του άρθρ. 1 του Α.Ν. 1565/39.

2. Μόνιμοι πολιτικοί και στρατιωτικοί υπάλληλοι, ιατροί, της Κρατικής Διοικήσεως εις ους απαγορεύεται διά Νόμου η ιδιωτική άσκησις του επαγγέλματος, δύνανται να είναι μέλη του οικείου Ιατρικού Συλλόγου, δεν δύνανται, όμως, να εκλέγονται μέλη της Διοικήσεως ή των Πειθαρχικών Συμβουλίων.

3. Ουδείς ιατρός δύναται να είναι συγχρόνως μέλος δύο Ιατρικών Συλλόγων.

[ΣΗΜ. Η παρ. 3 καταργήθηκε από άρθρα 1-3 Ν. 3919/2011]».

Σύμφωνα με το άρθρο 7 του Β.Δ. 11.10/7.11.1957 ορίζονται τα εξής:

«Άρθρον 7

1. Ο εν τω μητρώω του Ιατρικού Συλλόγου εγγεγραμμένος Ιατρός υποχρεούται, καθ' έκαστον έτος και μέχρι τέλους

Φεβρουαρίου, να υποβάλει εις τον Σύλλογον ούτινος είναι μέλος δήλωσιν, περιέχουσιν τα εξής στοιχεία.

α) «Το όνομα, επώνυμον, όνομα πατρός, όνομα μητρός, τόπον γεννήσεως, ιθαγένειαν, διεύθυνσιν κατοικίας και του ιατρείου, την ιατρικήν ειδικότητα ην ασκεί νομίμως».

[ΣΗΜ. Η εντός «» περ. α' αντικαταστάθηκε ως άνω με παρ. 1 άρθρ. 3 Ν.Δ. 3895/1958].

β) Βεβαίωσιν ότι ούτος ασκεί πράγματι το λειτούργημα του Ιατρού, διατηρών ίδιον ιατρείον ή Κλινικήν ή από κοινού μετ' άλλου ιατρού, ούτινος δέον να αναφέρει το ονοματεπώνυμον ως και αν παρέχη τας υπηρεσίας του εις φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον επί παγία αντιμισθία ή κατ' αποκοπήν ή επί επισκέψει, δηλών και το ονοματεπώνυμον ή την επωνυμίαν του φυσικού ή νομικού προσώπου, την διεύθυνσιν αυτού και το ποσόν της αντιμισθίας ή αμοιβής κατ' επίσκεψιν, ως επίσης αν λαμβάνη σύνταξιν τινά και το ποσόν αυτής.

γ) [ΣΗΜ. Δεν υπάρχει εις το επίσημον κείμενον].

δ) Βεβαίωσιν ότι ο δηλών δεν υπάγεται εις τι των υπό των άρθρ. 5, 6, 7 του Α.Ν. 1565/39 ή του άρθρ. 3 του παρόντος προβλεπομένων κωλυμάτων και ασυμβιβάστων.

2. «Η δήλωσις είναι अपαράδεκτος εφ' όσον δεν συνοδεύεται υπό αντιγράφου εφ' απλού της αποδείξεως περί καταβολής της εις τον Ιατρικόν Σύλλογον οφειλομένης πρώτης δόσεως της ετησίας εισφοράς».

[ΣΗΜ. Η παρ. 2 αντικαταστάθηκε ως άνω με παρ. 2 άρθρ. 3 Ν.Δ. 3895/1958].

3. «Το Διοικητικόν Συμβούλιον εκάστου Ιατρικού Συλλόγου, δί' αποφάσεως ητιολογημένης, δύναται να διαγράφη εκ της δυνάμεώς του τους ιατρούς οίτινες παρά τας επανειλημμένας υπομνήσεις του Συλλόγου δεν υπέβαλον την κατά τον Νόμον δήλωσίν των».

[ΣΗΜ. Η παρ. 3 προστέθηκε με παρ. 3 άρθρ. 3 Ν.Δ. 3895/1958].

Σύμφωνα με το άρθρο 39 του Β.Δ. 11.10/7.11.1957 ορίζονται τα εξής:

«Άρθρον 39

1. Τα μέλη του Ιατρικού Συλλόγου υποχρεούνται εις ετησίαν εισφοράν καθοριζομένην κατ' έτος υπό του Διοικητικού Συμβουλίου εκάστου Συλλόγου, άμα τη ενάρξει του νέου

οικονομικού έτους, αναλόγως των τοπικών συνθηκών, εξ ίσου μεν δι' άπαντας τους ιατρούς και κατά κλίμακα διά τους κλινικάρχα και τους καθηγητάς του Πανεπιστημίου.

Προκειμένου περί του καθορισμού της εισφοράς κατά κλίμακα επιτρέπεται προσφυγή του ενδιαφερομένου εντός 10 ήμερων από της εις αυτόν κοινοποιήσεως του καταλογιζομένου εις εισφοράν ποσού ενώπιον τριμελούς επιτροπής αποτελουμένης εξ ιατρών μη μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και διοριζομένων μετά των αναπληρωτών των υπό του οικείου νομάρχου επί ισοχρόνω θητεία με την του Δ.Σ. Η επιτροπή αποφαινεται εντός 10 ημερών από της υποβολής της ενστάσεως και προεδρεύεται υπό του αρχαιότερου ιατρού, εφ' όσον δεν μετέχει ταύτης καθηγητής του Πανεπιστημίου.

Η προς τον οικείον Σύλλογον ετησία εισφορά του ιατρού δεν δύναται να υπερβαίνει το 1/2 της εκάστοτε βασικής ετησίας εισφοράς της καταβαλλομένης εις το Ταμείον Συντάξεως και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών υπό του ασκούντος γενικήν ιατρικήν, ούτε να είναι κατωτέρα του 1/8 αυτής.

2. Αι κατά την προηγουμένην παράγραφον εισφοραί καταβάλλονται εις δύο δόσεις απ' ευθείας εις τον Σύλλογον, εντός του πρώτου διμήνου έκαστου εξαμήνου. Ο μη εμπροθέσμως καταβάλλων τας εισφοράς αυτού ιατρός υποχρεούται εις καταβολήν ηυξημένης εισφοράς κατά 3% δι' έκαστον μήνα καθυστερήσεως. Διά την πέραν των εξ μηνών καθυστέρησιν ο παραβάτης εισάγεται διά του Διοικητικού Συμβουλίου εισηγήσει και τη προσωπική ευθύνη του Ταμίου του Ιατρικού Συλλόγου εις το Πειθαρχικόν Συμβούλιον και τιμωρείται διά προστίμου μέχρι του οφειλομένου ποσού της εισφοράς, επιφυλασσομένης της διατάξεως του εδ. 3 της παρ. 3 του άρθρ. 3 του παρόντος.

Της εισφοράς απαλλάσσονται τα διά πρώτην φοράν εγγραφόμενα εις τον Ιατρικόν Σύλλογον μέλη, εφ' όσον δεν ήσκησαν προηγουμένως το ιατρικόν επάγγελμα και ασκούνται προς απόκτησιν τίτλου ειδικότητος και εφ' όσον δεν μισθοδοτούνται καθ' οιονδήποτε τρόπον.

Τα μέχρι της ισχύος του παρόντος οφειλόμενα ποσά εκ προσαυξήσεων, λόγω μη εμπροθέσμου καταβολής των ετησίων εισφορών, διαγράφονται.

3. Οι Ιατρικοί Σύλλογοι καταβάλλουσι εις τον Πανελλήνιον Ιατρικόν Σύλλογον ως υποχρεωτικήν υπέρ αυτού εισφοράν το

ποσόν των δραχ. «120» ετησίως δι' έκαστον μέλος εγγεγραμμένον σε μητρώω αυτών.

[ΣΗΜ. Το ποσό αυτό ορίστηκε σε 20 ευρώ με απόφαση της Γ.Σ. του ΠΙΣ].

Αι ανωτέρω εισφοραί δύναται ν' αυξομειώνονται μετ' απόφασιν του Γεν. Συμβουλίου του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου εγκρινομένην υπό του Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας.

4. Διά την είσπραξιν της εισφοράς ταύτης είναι υπεύθυνοι ο Πρόεδρος και ο Ταμίας εκάστου Ιατρικού Συλλόγου οίτινες καταβάλλουσιν ταύτην αμελλητί εις τον Πανελλήνιον Ιατρικόν Σύλλογον εις την αρχήν έκαστης εξαμηνίας εκάστου έτους.

5. Έκαστος Ιατρικός Σύλλογος υποχρεούται να υποβάλη εις τον Πανελλήνιον Ιατρικόν Σύλλογον και το οικείον Υγειονομικόν Κέντρον προς έγκρισιν την υπό του Νόμου προβλεπομένην έκθεσιν των ελεγκτών μετά της ετησίας λογοδοσίας του Διοικητικού Συμβουλίου ως και τον προϋπολογισμόν αυτού.

6. Οι Ιατρικοί Σύλλογοι δικαιούνται όπως εισπράττουν δικαίωμα εγγραφής από τα εις τα μητρώα των νεοεγγραφόμενα μέλη. Ομοίως οι Σύλλογοι δικαιούνται να εισπράττουν δικαίωμα μετεγγραφής. Το δικαίωμα εγγραφής και μετεγγραφής ορίζεται εις δραχ. 300 δι' άπαντας τους Συλλόγους.

[ΣΗΜ. Τα ποσά αυτά εκάστοτε υφίστανται αναπροσαρμογή].

7. Άπαντα τα έσοδα του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου και των κατά τόπους Ιατρικών Συλλόγων εισπράττονται κατά τας διατάξεις του Νόμου «περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων».

[ΣΗΜ. Το άρθρο 39 αντικαταστάθηκε ως άνω με άρθρο 14 Ν.Δ. 3895/1958]».

Μέχρι την ισχύ των προαναφερόμενων διατάξεων του Ν. 3919/2011, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, απαιτούσε ο νομοθέτης (άρθρο 7Ν.3418/2005) κάθε γιατρός να είναι εγγεγραμμένος μόνο σε ένα Σύλλογο. Μετά την ψήφιση του Ν. 3919/2011 για την απελευθέρωση των επαγγελματών και μεταξύ αυτών και του ιατρικού επαγγέλματος καταργήθηκαν οι περιορισμοί που απαγόρευαν στους γιατρούς να ασκούν το επάγγελμα στις περιφέρειες περισσοτέρων του ενός Ιατρικών Συλλόγων. Η ευχέρεια αυτή δεν σημαίνει ότι η δραστηριότητα κάθε ιατρού μπορεί να εξαπλώνεται άναρχα και ανέλεγκτα σε οποιοδήποτε σημείο της επικράτειας. Για τον λόγο αυτό, κάθε

γιατρός που επιθυμεί να ασκήσει το επάγγελμα σε έδαφος περισσότερων Ιατρικών Συλλόγων, μπορεί πλέον να το πράξει, αλλά θα πρέπει να εγγραφεί στα μητρώα των Συλλόγων αυτών, το οποίο δεν απαγορεύεται από την κείμενη νομοθεσία, αλλά αντίθετα επιβάλλεται από το άρθρο 3 παρ. 1 του Β.Δ. 11.10/7.11.1957.

Μάλιστα, όχι μόνο δεν απαγορεύεται, αλλά σε σχέδιο νόμου που βρίσκεται σε στάδιο επεξεργασίας στο Υπουργείο Υγείας, το οποίο καταρτίστηκε με πρωτοβουλία του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου και μετά από διαβούλευση με τους Ιατρικούς Συλλόγους της χώρας, θεσπίζεται ρητά η υποχρέωση του γιατρού να εγγράφεται σε κάθε Σύλλογο, στην περιφέρεια του οποίου ασκεί το επάγγελμα. Προς το σκοπό αυτό σε κάθε Σύλλογο προβλέπεται ειδικό μητρώο για τους γιατρούς που είναι μεν εγγεγραμμένοι σε άλλο Σύλλογο, αλλά επιθυμούν να τελέσουν ιατρικές πράξεις και στο έδαφος του οικείου Συλλόγου. Προβλέπεται επίσης και ετήσια εισφορά, όπως και για τους λοιπούς ιατρούς που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα του Συλλόγου.

Η κείμενη νομοθεσία δεν απαγορεύει ούτε τη δημιουργία ειδικού μητρώου για τους γιατρούς που είναι εγγεγραμμένοι σε άλλο Σύλλογο ως βασικό ούτε και την καταβολή εισφοράς από τους γιατρούς που εγγράφονται στο ειδικό αυτό μητρώο και αρκετοί Ιατρικοί Σύλλογοι εφαρμόζουν νόμιμα το ως άνω μέτρο.

Επιπλέον δεν θίγεται ούτε ο Ν. 3919/2011 αφού δεν καταργείται η ευχέρεια των γιατρών να ασκούν το επάγγελμα σε περιφέρειες περισσότερων Ιατρικών Συλλόγων. Αντίθετα η αρχή της ισότητας (Συντ 4 παρ. 1) επιβάλλει να καταβάλλουν και αυτοί εισφορά στο Σύλλογο, όπως και τα μέλη του Συλλόγου, που είναι εγγεγραμμένα στα μητρώα του, αφού η δραστηριότητά τους είναι η ίδια και αμφότεροι ασκούν το ιατρικό επάγγελμα και προφανώς αποκομίζουν οφέλη από αυτό.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Επομένως σε συμφωνία και με τις προτάσεις του προς το Υπουργείο Υγείας και με το προς νομοτεχνικό έλεγχο σχέδιο νόμου, προκειμένου να λάβει την τελική του μορφή, πιστεύουμε ότι η πρέπει οι γιατροί άλλων Ιατρικών Συλλόγων να εγγράφονται

σε ειδικό μητρώο των Ιατρικών Συλλόγων, στην περιφέρεια των οποίων ασκούν το επάγγελμά τους.

Και εφόσον εγγράφονται ως μέλη και σε αυτούς τους Συλλόγους, θα πρέπει σύμφωνα με το άρθρο 7 του Β.Δ. 11.10/7.11.1957 να καταβάλλουν αντίστοιχη εισφορά, όπως και τα λοιπά μέλη του Συλλόγου.